

— W każdym razie takiej łącznej oceny nie można prowadzić w odniesieniu do środków stosowanych w różnych okresach.

Odwołanie wniesione w dniu 30 stycznia 2013 r. przez BT od postanowienia wydanego w dniu 3 grudnia 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-45/12 BT przeciwko Komisji

(Sprawa T-59/13 P)

(2013/C 114/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: BT (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat N. Visan)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 3 grudnia 2012 r. w sprawie F-45/12;
- Ponowne rozpoznanie sprawy i uwzględnienie skargi skarżącej/wnoszącej odwołanie; oraz
- Obciążenie pozwanej/drugiej strony postępowania kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi siedem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia jednej z zasad rządzących postępowaniem administracyjnym, a mianowicie zasady inicjatywy, ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, iż skarga nie zawierała żądań, nie badając z własnej inicjatywy braku zgodności z prawem decyzji zaskarżonej w pierwszej instancji, która nie ograniczała się do podstaw wskazanych przez wnoszącą odwołanie.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 6 ust. 1 [Europejskiej Konwencji Praw Człowieka] i art. 47 akapit 1 i 2 Karty praw

podstawowych Unii Europejskiej. Naruszenia zasady „dostępu do sądu” oraz zasady bezstronności sądu, ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej odrzucił skargę wnoszącej dowołanie jako oczywiście niedopuszczalną nie umożliwiwszy jej poprawienia/uzupełnienia skargi, które to prawo jest zapisane i uznawane w prawodawstwie każdego europejskiego państwa, jak również sądów europejskich (np. Europejskiego Trybunału Praw Człowieka).

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa „dostępu do sądu”, również w postaci tego, że Sąd nie zgodził się na złożenie repliki na odpowiedź na skargę pozwanej — i to pomimo faktu, że skarżąca/wnosząca odwołanie wyraźnie występowała o drugą wymianę pism procesowych. Odmowa (zgody na złożenie repliki) pozbawiła wnoszącą odwołanie szansy naprawienia podnoszonego przez Sąd uchybienia — i to w czasie, gdy wnosząca odwołanie nie mogła już wszcząć nowej sprawy, która spełniałaby wymogi prawne, gdyż upłynął termin do złożenia skargi (art. 78 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej).
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady prawa do bronienia swojej sprawy przed sądem i naruszenia zasady jawności postępowania, ze względu na to, że nie było jawnej rozprawy; zasada ta zapisana jest w regulaminie postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej i w art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka.
- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady słuszności w postępowaniu, ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej nie wysłuchał wnoszącej odwołanie w odniesieniu do przyczyny niedopuszczalności jej skargi (art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka).
- 6) Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 21 akapit 1 statutu Trybunału Sprawiedliwości i art. 44 akapit 1 lit. c) regulaminu Sądu Pierwszej Instancji, ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej zastosował w rzeczywistości „zasadę krystalizacji postępowania”, uznając, że skarga nie zawiera żądań.
- 7) Zarzut siódmy dotyczący tego, że obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami, podczas gdy Sąd nie orzekał co do istoty sprawy, gdy jednocześnie wnosząca odwołanie nie jest w stanie się samodzielnie utrzymać wskutek rozwiązania umowy zatrudnienia z Komisją Europejską, narusza art. 89 § 6 regulaminu postępowania przed Sądem do spraw Służby Publicznej, zgodnie z którym „w przypadku umorzenia postępowania rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zależy od uznania Sądu”.